

[Lykketoft]

gen fra vores side, og som det lå i forhandlingerne på det tidspunkt – af indgreb, der forhindrede ubetinget modregning i anden indkomst af underskud af skattemæssige fordele hos en erhvervsvirksomhed. Når disse problemer er opstået, når det har været nødvendigt for det radikale venstre sammen med os at tvinge regeringen til at gøre noget på leasingområdet, er det, fordi det radikale venstre ikke fulgte den helhed op, der var i den socialdemokratiske regerings skattetanker i sommeren 1982. Hvis vi havde kunnet følge tråden bare på dette område, havde vi slet ikke haft problemet med leasing nu.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er jo historiker, så jeg bliver nødt til af hensyn til historien at gøre hr. Lykketoft opmærksom på – siden han har glemt det – at hvad vi sad og drøftede i sommeren 1982, var det lidt vanskeligt at gennemføre sammen med socialdemokraterne, eftersom de valgte at gå af i september 1982, før folketingssamlingen startede, da de simpelt hen gav op.

Måtte jeg sige med hensyn til leasingfradraget, at socialdemokraterne ikke først og fremmest var optaget af at få begrænset disse anpartsfradrag. De var først og fremmest optaget af, at Grønland brugte dem på en efter min mening mindre smagelig måde. Men lad det nu alt sammen ligge.

Det, jeg først og fremmest ville sige, var: tak for den tale, hr. Lykketoft holdt. Jeg synes, den indbød til, at vi i fællesskab skulle se at komme videre med den skattereform, som vi dog alle sammen er interesserede i. Jeg synes, det er meget længe siden, jeg har hørt så forsonlige toner fra socialdemokratiet. Det gør det nemmere at komme videre. At jeg så håber på, at det bliver meget bredt, vi forhandler, er ud fra den antagelse, at det ikke er godt, hvis vi gennemfører ændringer i skattesystemet, som vi kan risikere et andet flertal ændrer efter et valg. Om det så varer to eller tre år, er det ikke godt. Derfor håber jeg på noget bredt.

Må jeg sige om støtten til børnefamilierne, at jeg kan godt forstå det, som bliver sagt med hensyn til børnefradraget: det er, som om det står fastere, når det er i skattesystemet, men vi kan ikke komme videre, hvis vi

ikke netop tager det administrativt besværlige og siger, at skatteværdien skal udbetales, hvis man ikke har en indkomst at trække fra i. Men hvor længe skal folk vente på det? Man må huske på, at det netop er de svageste, der mangler indkomst at trække fra i. Det er derfor, jeg ville ønske, vi kunne ende i et tilskud. Men det forstår jeg vi kan drøfte.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg glæder mig selvfølgelig over hr. Bernhard Baunsgaards usædvanlig forsonlige bemærkninger. Det er rart, at forsonligheden kan brede sig i denne sag i hvert fald. Jeg var glad for, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke dementerede, at hvis man havde fulgt de ting op, der var lagt på bordet med regeringens redegørelse i foråret 1982, og som blev forhandlet i sommeren 1982, havde vi undgået mange problemer med hensyn til leasing. Så kan man diskutere, hvorfor den socialdemokratiske regering gik af. En meget væsentlig grund til det var, at det radikale venstre ikke var villig til at gennemføre en realrente-beskatning under en socialdemokratisk regering, men ville vente, til der kom en borgerlig regering. Det må vi selvfølgelig beklage, men vi fik da den sag ekspederet efter en rimelig recept. Det var bare ikke på grund af hr. Bernhard Baunsgaards indsats.

Jeg må sige, at vi ikke er inspireret af regeringens og de radikales indsats for børnefamilierne. De 800 kr., man giver til at afbøde fordyrelsen af mælken og forhøjelsen af institutionstaksterne, synes vi er en meget behersket indsats til fordel for børnefamilierne. Og i forhold til en målsætning om at forbedre børnefamiliernes vilkår er det måske lidt akavet at køre videre i 1985 med kun at regulere børnetilskuddene med 2 pct., når alle og enhver ved, at priserne stiger med mere end 2 pct.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu kan vi jo blive ved med at rette hinanden meget længe ...

Formanden:

Nej, ikke så længe.